

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, όταν η θεσπισθείσα προς μεταφορά της οδηγίας νομοθεσία κράτους μέλους ορίζει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ, ότι, από την ημερομηνία της μεταβίβασης και έπειτα, ο μεταβιβάζων και ο αποκτών ευθύνονται αλληλεγγύως για τις υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των μισθολογικών, οι οποίες απέρρευσαν, πριν από την ημερομηνία της μεταβίβασης, από τις υφιστάμενες κατά τον χρόνο της μεταβίβασης συμβάσεις εργασίας, συνάδει με το εν λόγω άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας ερμηνεία κατά την οποία η αλληλέγγυα ευθύνη όσον αφορά τις προγενέστερες υποχρεώσεις δεν ισχύει όταν η ανάληψη του κύριου μέρους του εργατικού δυναμικού από τον νέο εργολάβο τού έχει επιβληθεί από τις διατάξεις της κλαδικής συλλογικής συμβάσεως εργασίας του οικείου τομέα και η εν λόγω συλλογική σύμβαση αποκλείει την αλληλέγγυα αυτή ευθύνη όσον αφορά τις προγενέστερες της μεταβίβασης υποχρεώσεις;

(¹) ΕΕ 2001, L 82, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 9 Φεβρουαρίου 2017 — NCG Banco, S.A. (νυν Abanca Corporación Bancaria, S.A.) κατά Alberto García Salamanca Santos

(Υπόθεση C-70/17)

(2017/C 121/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: NCG Banco, S.A. (νυν Abanca Corporación Bancaria S.A.)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Alberto García Salamanca Santos

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ (¹) την έννοια ότι αναγνωρίζει τη δυνατότητα εθνικού δικαστηρίου, το οποίο εξετάζει τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρήτρας πρόωρης λύσεως της συμβάσεως περιληφθείσας σε σύμβαση ενυπόθηκου δανείου συναφθείσα με καταναλωτή, η οποία προβλέπει την καταγγελία λόγω μη καταβολής μίας δόσεως, επιπλέον άλλων περιπτώσεων μη καταβολής περισσότερων δόσεων, να κρίνει καταχρηστικούς μόνο τον συμβατικό όρο ή την περίπτωση μη καταβολής δόσεως και να διατηρήσει σε ισχύ τη συμφωνία πρόωρης λύσεως της συμβάσεως λόγω μη καταβολής περισσότερων δόσεων που προβλέπεται επίσης με γενικό χαρακτήρα στη ρήτρα, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το κύρος ή ο καταχρηστικός χαρακτήρας της ρήτρας πρέπει να εκτιμάται κατά τον χρόνο ασκήσεως της δυνατότητας;
- 2) Έχει εθνικό δικαστήριο, βάσει της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, την εξουσία –αφού κηρύξει καταχρηστική ρήτρα πρόωρης λύσεως της συμβάσεως περιληφθείσα σε σύμβαση δανείου ή πιστώσεως εξασφαλισμένη με υποθήκη– να κρίνει ότι η συμπληρωματική εφαρμογή εθνικής διατάξεως, καίτοι καθορίζει την κίνηση ή τη συνέχιση της διαδικασίας εκτελέσεως κατά του καταναλωτή, είναι ευνοϊκότερη για τον καταναλωτή από την κατάργηση της εν λόγω ειδικής διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως και την παροχή στον πιστωτή του δικαιώματος να ζητήσει τη λύση της συμβάσεως δανείου ή πιστώσεως, ή να απαιτήσει τα οφειλόμενα ποσά, και την επακόλουθη εκτέλεση της καταπιεστικής αποφάσεως, χωρίς τα πλεονεκτήματα που προβλέπει για τον καταναλωτή η ειδική εκτέλεση ενυπόθηκης απαιτήσεως;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-97/17)

(2017/C 121/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Mihaylova, C. Hermes)